

KRZYŻACKI (20) ai

a jasne (w tym 3 r. błędne znakowanie).

-ż- (18), -z- (2).

sg m N krzyżacki (2). ◇ G krzyżacki(e)go (3). ◇ D krzyżacki(e)mu (1). ◇ A krzyżacki (1). ◇ I krzyżackim (2). ◇ fN krzyżacką (1). ◇ n A krzyżacki(e) (1). ◇ I krzyżackim (3). ◇ pl N m pers krzyżaccy (1). ◇ A m pers krzyżackich StryjKron (2), krzyżacki(e) (1) KołakCath, subst krzyżacki(e) (1). ◇ I m krzyżackimi (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Przymiotnik od „Krzyżak” ‘członek niemieckiego zakonu rycerskiego Najświętszej Marii Panny’ (20) :

Wyrażenie: »krzyżaccy Teutoni« = krzyżacy Niemcy (1): Krol Kázimierz w Prufiech zábawiony Był/ y wśmierzał hárdé Krzyżáckie Teuthony. KołakCath A4.

Zestawienie: »Zakon krzyżacki« (2): áby Prufka Ziemiá wśytká/ y Pomorfká Zakonowi Krzyżáckiemu byłá przywrocona StryjKron 722, 288.

a. Taki, który jest Krzyżakiem (6) : Bertold Brunhanim Kontor Krolewiecki chcąc sie pomścić tey wtarczki nád Litwą/ zebrał sie z woyskiem Krzyżáckim/ á wtárgnawśy do Litwy/ zamku Koleiná dobył y ípalił StryjKron 370; á wziawśy pomoc od Albrichtá de Missen Kontorá Krolewieckiego z Martinem Golinem/ y Konradem Tuwilem/ Rotmiśtrzámi Krzyżackimi náíáchał był bez wieści Xiążąt y Pánow Litewłkich StryjKron 385; Ludwik Miśtrz Krzyżáckie vphy wywiodł swoie StryjKron 622, 442, 527.

W charakterystycznych połączeniach: krzyżacki uf (2), wojsko (2).

Zestawienie: »mistrz krzyżacki« (1): Podwákróć woysko Miśtrzá Krzyżáckiego Gwałtem poráził KlonKr Ev.

b. Należący do Krzyżaków (6) : Gdy náłzy długo leżeli pod Choynicámi Miáłtem Krzyżáckim/ Miełiącá Wrześniá/ vczynili Niemcy wycieczkę StryjKron 647, 295, 315, 577, 637, 642.

c. Właściwy Krzyżakom, charakterystyczny dla nich (3) : dodał mu płaszczá białego/ według Krzyżáckiego Habitu álbo nośzenia z krzyżem czarnym/ tákże ízpady y koniá StryjKron 442, 442 [2 r.].

d. Taki, który jest (u)czyniony przez Krzyżaków (2) : Tho miáfto y Zamek/ I.K.M. Polfkiemu przes iednoftáine Krzyżackie podánie práwnie przysłucha. KwiatOpis B2v; StryjKron 390.

Cf **KRZYŻOWNICZY**